

Utgave nr 7, årgang 19, Opplag: 15 Høst 2010

Løssalg kr 20,-Nord-Norge, subsidiert kr. 1,

Redaksjonen gjør lederartikkelen kort: God Lesing!

Sasha

Litt Asperøyhistorie

De neste 10 årene – Asperøyas 2. dekade Dere husker vel beskrivelsen av de første 10 årene av Asperøyas historie i familien, år ene 1935 – 45, beskrevet i Morgenbadets utgave nr. 5, årgang 10? Denne 1. dekade, som startet i sus og dus, ble siden preget av en avsluttende 5-års epoke med krig og reiseforbud.

Sommeren 1945, frigjøringstid, førte til en

hyggelig gjenåpning av stedet og familien strømmet til, trofaste Malthe hadde holdt ut i hele perioden, og stedet var i like nydelig stand som før. Kanskje kan en si at øya var mer praktfull enn noen gang. Og den tallrike familie og venneskare, medregnet diverse hushjelper, inntok igjen plassene. Sjekte ble satt på vannet, men det var bensinrasjonering, så det ble nok litt problematisk. Bensin var ikke det eneste det var lite av. Maten i etterkrigstiden var sparsommelig og lite godsaker å få kjøpt. For å skaffe familien et par ekstra gourmetmiddager gikk en til innkjøp av fire hanekyllinger, som fikk navnene Hitler, Himmler, Gøring og Ribbentropp. De bodde i hønsehuset, som fremdeles var innrettet for den slags skapninger med vagler, pinner til å sitte på og spesiell utgangstrapp. Det var min oppgave å fore gjengen, det var spennende, men jeg hadde et stort problem med stakkars Ribbentropp, som var hakkekyllingen! De andre plaget ham og prøvde å holde ham unna matfatet, så jeg måtte lete ham opp for spesialbehandling ved hver foring, under de kratt og busker han hadde gjemt seg, for ikke å bli plaget av de andre. Men alle fire endte sine liv på slutten av sommeren, og jeg husker ikke annet enn at de smakte utmerket!

Bygging av nordre båthus ble nå påbegynt og sjøbua ominnredet, så aktivitetsnivået nådde igjen gamle høyder. Igjen kom gode venner på besøk: Familien Pauss – naboer fra Lyder Sagensgt. (nr. 17). Sigurd Pauss var direktør på Nylands Verksted. Og også familien Engwall, svensk kompanjong fra Stockholm, – de sendte oss "svenskepakker" under krigen.

Hushjelper kom og gikk i disse årene etter at trofaste gjennom mange år, Karoline Husan, forlot familien Henschien. Forlot oss gjorde også Tipp i 1951, for å gifte seg i hjembygda Surnadal med snille og flotte Grøs med stor og fin gård. Nye hushjelper var ikke lenger like trofaste, jeg kommer bare på to, frk Myhr og frk. Ludvigsen, som var med til øya.

Etter hvert som jeg ble større, var det også bekymring for at jeg som enebarn, skulle bli for ensom på øya. Man fant "venninner" til meg – Kathinka Rom fra Brekkestø, Else Heyerdahl fra Grunnesund og Kitt Falkenberg fra Skauerøya. Noen stor suksess ble disse vennskapene aldri, – det ble morsommere da jeg selv kunne velge hvem som skulle inviteres: Åse Speilberg Danielsen, Måff Hannevold, Wenche Wiborg, med flere. Ettersom dekaden nærmet seg slutten, begynte utviklingen å bli tristere: Malthe var første gang ikke tilstede sommeren 1949, – et stort sjokk for meg! Han hadde giftet seg og bosatt seg i Kristiansand. Nye "vaktmestere" kom og gikk.

Den første av disse var Rolf Govertsen. Han hadde egen familie og var bosatt på Justøya, slik at han aldri bodde på Asperøya.

Synnøve Henschien ble syk og gradvis dårligere. Hun døde 13. mai 1953. I over ett år bodde en elskelig sykepleier, søster Margit, sammen med familien, også den siste sommeren på Asperøya. Harald Henschien levde enda i 3 ½ år, men tiltakslysten var ikke like stor som før. Riktignok tegnet han mye på en ny båt, en erstatning for den tyskerne hadde forsynt seg med under krigen, men det kom aldri så langt som at denne ble bygget. En gang han ble plutselig dårlig på Asperøya kom et sjøfly og landet i Døttesund for å frakte ham til sykehus. Stor oppstandelse blant naboer og Lillesandsbeboere!

Hyggelige familiemedlemmer besøkte ham mye de siste årene: Hans fetter Herman (tidligere banksjef i Folkebanken) kom flere sommere sammen med sin trofaste lille puddel. Også Gerhard og Ingri Meldahl-Nielsen var årlige gjester i denne tiden. Ingri var H's yngste søster, født i Ole Olsen-gården i Lillesand. Hun var bare fire år da familien dro fra byen og husket ikke stort derfra. Hennes mann, Gerhard, hadde vært hovedkasserer i Norges Bank og hans underskrift stod på pengesedlene en periode.

I løpet av disse siste årene hadde vi en gang et hyggelig selskap: Harald Henschien inviterte alle dem som han kunne finne av gamle klassekamerater fra folkeskolen i Lillesand, det året han gikk på skole der. Her kom "gammelkjendisene", som Hjalmar Knudsen (fra Knudsen-gården i Lillesand) og havnefogd Hammer. Selmer Lindeberg (første kaptein på seilskuta Sørlandet) skulle også ha vært der, men kunne ikke komme.

Slik gikk altså første kapittel av et fantastisk eventyr på øya vår ubønnhørlig mot slutten.

Men heldigvis fortsatte det med mange nye kapitler, – alle like enestående og fantastiske på hver sin måte. *Synnøve*

"Hønsehuset" heter egentlig "Villaen"?

"Hønsehuset" heter egentlig "Villaen"?

"Hønsehuset" heter egentlig "Villaen"?

LAG: TROLLSKOGEN

Nå samles vi på Asperøy På denne sommerdagen Fra fjern og nær vi kommer her Til denne store hagen Hipp hurra for Asperøy Vi skal ha det sabla gøy Hipp hurra for denne dag Som vi er her i lag

LAG LISLEHAVNSHEIA

Som naboer i Døttesund Vi sier GRATULERE Vi håper på en hygg'lig kveld I festlig lag med dere Mat og drikke blir det vel Sol og sommer, kveld med smell Hipp hurra for Asperøy Og bestemor i sær

LAG THE SOBER SAILORS

Nå kan mamma ta seg fri Fra jobb som arbeidsleder Og nyter bordets gleder Vi skal ikke male hus Bare drikke voksenbrus Hipp hurra for Asperøy Her har vi det så gøy

LAG KAISER

Nå er vi samlet her på Asperøya alle sammen Og alle hjerter gleder seg her er det fryd og gammen Synnøve hun fyller år Og vi spiser helstek får Hipp hurra vertinna vår Vi hilser med en skål

LAG **DØTTESUPER**

Det skulle være fest i kveld for denne fine øya Vi skulle leke dagen lang og ha det riktig gøy, ja! Hipp hurra, det er så gøy At vi feirer Asperøy Hipp hurra for Asperøy Nå skal vi lage støy

Når mormor hun har bursdag, ja LAG MINIGRIS da blir det fest i hagen. Hun fyller oss med godteri til vi får vondt i magen. Døttesuper, vi er best Og vi lager skikkelig fest Hipp hurra for mormor vår Som fyller år i år.

LAG SOLSKINN

Og dagen kom og folet dro i Båter ut til øya Vil være med å feire her på flotte Asperøya Små og store hygger seg Natursti, mat for deg og meg Hipp hurra for Asperøy Nå skal vi ha det gøy **GRATULERER!**

LAG **SOMMERDRØM**

I dykkerdrakt en bestemor Hun vader over sundet Du kommer hit i allslags vær Med dine gode grunner Rosebed og have stor Passes må av bestemor Hipp hurra for Synnøve Når roser står i flor!

LAG **DEN HVIDE BENK**

På Asperøya setter ingen foten hele sommer'n Vi gleder oss til høsten for da opp av jorda kommer'n Å den er så gul og fin Pirrer luktesansen din Hele sundet rykker inn med kniv og kurven sin

Øya den er gammel og der er det fullt av trær. Nils han hakker og han kakker mens vi spiser tvttebær. Brennmaneter overalt, og vannet det er veldig kaldt! Hipp hurra for Asperøy, Der har vi det veldig gøy.

LAG **DØTTESUND** INTERNATIONAL

Asperøyas vertskap inviterte de de kienner For festen blir jo aller best blant masse gode venner For øya fyller år i år Vi venter på ett lammelår Hipp hurra for Asperøy Med moro og med gøy.

LAG PRIMUS **MAXIMUS**

Nabofolk de kom i flokk for Asperøy å feire På den store dagen ville alle giøre ablegøver Hipp hurra for øya vår, den er 75 i år Hei hurra for øya vår som er så "ung" i år.

vi SKal ha

mat

ellers

bank

DOTTESUND INTERNATIONAL blodige bak

nelle betaler for polse og

mpe 0g Gjør narr av Jönsson

Jaiene ISIKTER SEGAN

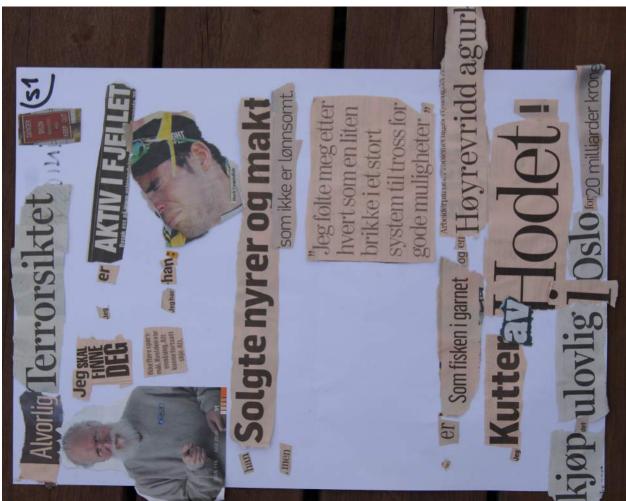
kanonene 00

MINIGRIS

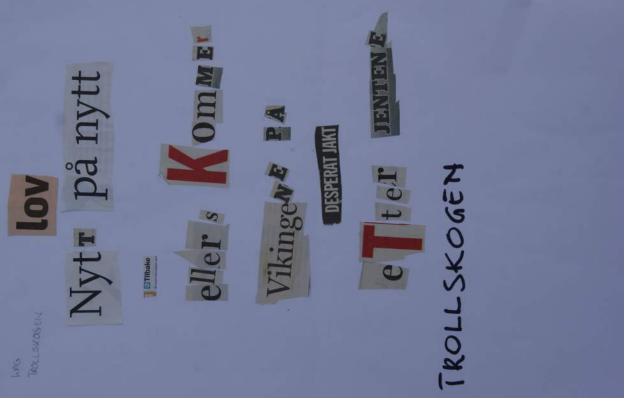
grin

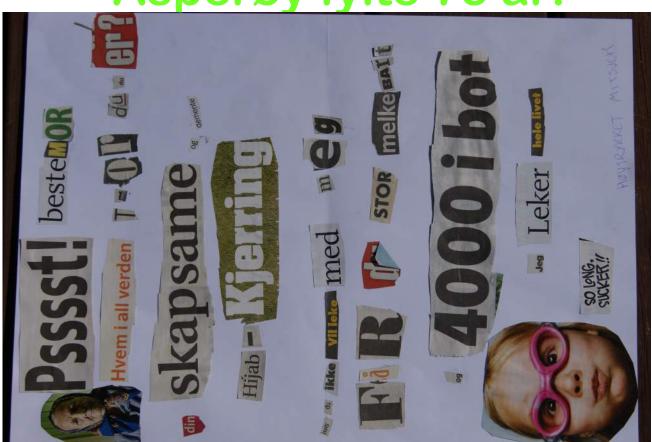

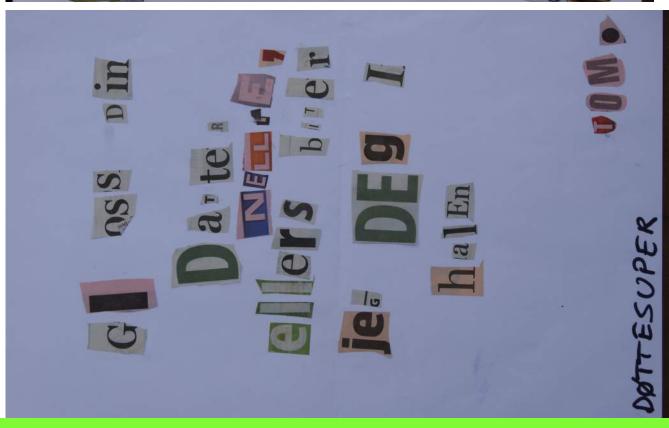

Asperøy fylte 75 år!

Gratulerer Nora , Eivind og Caroline med båtførerprøven!! Nå har ALLE over 13 år på øya bestått prøven!

Gratulerer med start i første klasse Eirik!

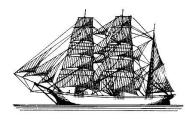

Og gratulerer med starten på et klosterliv hos nonnene i Burma, Nora!

Barken "WALLE"

En liten julehistorie fra virkeligheten om bark "Walle" på 544 net reg. Tonn¹⁾ fra Hansen Hansen og H.E. Hansen-Tangens rederi på Åkerøya. Rederiet ble stiftet i Grønningstangen på Åkerøya i 1870 av Hans Hansen. Hansen var født på Åkerøya 16.mai 1827.

– De kom fra Havre, og skulle hjem for å kobre²⁾. De var i ballast. Under kysten fikk de snøtykke og storm fra syd-øst. Om kvelden hadde de sett glimt av Oksøy fyr og fått en slags peiling³⁾. Ved 8 glass om kvelden⁴⁾ la de henne utover babords halser⁵⁾ to vakter ut og én vakt til land, var den gamle regel for å være sikker på ikke å seile på land under slike forhold. Klokka 4 om morgenen vendte de til land, og regnet med at når de hadde stått to vakter ut, kunne de uten risiko stå en vakt inn. Klokka 8 begynte det å lysne av dag, og da håpet de å få se noe og få kjenning eller los. Klokka 6 – 7 på dagvakten roper utkikken: "Brott og brann forut!" Og snart ser de alle at det brekker himmelhøyt flere steder. Øyeblikkelig legger de roret opp – skuta faller av, og de styrer inn med brekninger rundt seg. De kommer lenger inn og får smulere vann. De ser snødekte holmer fare forbi. Skuta gjør en voldsom fart, men ingenting hender. Den farer av sted med roret i borde for å komme seg rundt og ut igjen. Den passerer gjennom et smalt sunn. "Hvorledes vi kom gjennom dette er og blir en gåte for meg" sa skipperen. "Vi så land på begge sider kloss ved siden, men vi for igjennom, kom inn på en romsligere havn liksom, hvorfra det igjen førte et sunn ut til sjøs. Hun luffet til, og så hendte det. "Walle" la seg pent og pyntelig på en flat holme med hele le-siden og ble stående. Hun krenget over og mannskapet kunne, når de fikk gitt opp seilene og gjort dem fast, sette en stige i land fra le-rekke og gå i land på holmen. De visste ikke ennå hvor de var. Det snødde fremdeles tett. Utpå formiddagen lettet det, og da så de til sin store forundring at de lå på Kalvøyhavn⁶⁾, og de så rederens hus på Åkerøya en snau fjerding østenfor. "Se." sa skipperen, "der har vi rederens hus; vi er hjemme." Det ble liv på brygga den søndags formiddagen. Vi så riggen av skuta over holmene. Det ble kapproing for å komme om bord. Gamlerederen Hans Hansen var selv en av de første på plassen. Han tok kommandoen. Så var det å føre ut varpanker og redskap, og ved hjelp av mange villige never hadde vi om ettermiddagen skuta flott og til ankers på Kalvøy havn. "Walle" hadde ikke fått nevneverdig skade, Jo, det kan hende mye til sjøs. -

Historien er hentet fra minneskriftet om Hans Hansen og H.E. Hansen-Tangens rederi som kom ut i 1947. Minneskriftet er skrevet av G. Selmer Lindeberg og ble utgitt i 250 eksemplarer hvorav Cecilies tante Louise fikk tak i no. 165. Her er flere morsomme historier fra sjølivet rundt om på verdenshavene og på Åkerøya som kan komme i senere utgaver av Morgenbadet. For eksempel den om skipperen som ble reder fordi han greide å heve en skute som gikk under p.g.a. en sta reder som ikke ville høre på sin skipper under en kjølhaling av skuta.

- 1) Net.reg. tonn er egentlig et volum. Nemlig det volumet som båten kan ta av last. Et net.reg. tonn = 2,83m³.
- 2) Få ishud av kobber under vannlinjen
- Peiling = siktlinjer fra skuta mot to landemerker som lar seg streke opp i kartet. Skuta er da der linjene krysser hverandre. Ha'ru peiling?
- Et glass = 1/2 time. Firetimers-vaktene er delt inn i halvtimer (glass) fra kl. 24-4- 8-12-16 og 20. 8 glass om kvelden er da sannsynligvis kl. 20.00. Dvs. 8 glass etter kl. 16
- 5) Vinden inn fra babord
- 6) Kalvøy havn ligger litt vestenfor Åkerøya. En fredlig bukt der ikke mange legger seg om sommeren.

Bark Walle ble byget i St. Johns, Canada, 1872, reparert i 1888 og ble 38 år. Bygget i tre.

Endeligt: Opphugget Trægde ved Mandal i 1910. Thorvald Tufte ved Rige Opphuggingskompanie.

Thorvald August Sverre Messel (bildet), Hans Olsen, Martinius Severin Pedersen og Jørgen Andreas Sørensen var noen av de som tjestegjorde på Walle.

Asperøya med Eirik og Magnus

Vi møter brødrene Irgens-Jensen pent farvet av en værgod sommer – er dere fornøyd med sommeren, mine herrer?

Ja!

Og hva er sommerens beste minner?

Eirik: Helene var her, vi fisket krabber i Rånna, jeg kjørte sjekta og biler i Dyreparken og giraffen i Dyreparken.

Magnus: Jeg badet [les: vasset] i Rånna, kjørte tømmerrenna og giraffen.

Og nådde De noen av sesongens mål?

Magnus: Jeg tisset på potte og kaptein Sabeltann fikk smokken.

Fortell mer om kaptein Sabeltann.

Han hadde skattkammeret oppe i et tårn. Vi gikk opp mange trapper. Inne i rommet var det rustninger, skatter og tre kister med smokker. De var helt full. Man kunne ikke lukke igjen lokket. Jeg la ned smokken min og gikk ut.

Og det var det hele?

Nei, nedenfor var det butikker og Mamma og Pappa kjøpte kaptein Sabeltann-drakt!

Nei, det var da et heldig sammentreff at det skulle være en butikk med Sabletann-effekter akkurat der....

Magnus: Jeg har flere smokker hjemme, men dem må jeg sende til kaptein Sabletann nå [ja, han sa faktisk det, uoppfordret!] Og De hr. Eirik?

Jeg tok salto på trampolinen.

